

- 2) Direktīvas 2001/14/EK 11. pantu, ciktāl Spānijas iestāžu izveidotā [maksas] iekasēšanas shēma neparedz nekādu darbības uzlabošanas shēmu, kas atbilst šajā pantā noteiktajiem kritērijiem;
- 3) Direktīvas 2001/14/EK 30. panta 1. punktu, ciktāl Spānijas tiesību aktos nav garantēta pietiekama regulatīvās iestādes (Dzelzceļa regulēšanas komiteja) neatkarība attiecībā pret ADIF (*Administrador de Infraestructuras Ferroviarias*) un RENFE-Operadora (Transporta un aprīkojuma ministrijai pakļauts dzelzceļa uzņēmums);
- 4) Direktīvas 91/440/EEK 10. panta 7. punktu, ciktāl regulatīvā iestādes (Dzelzceļa regulēšanas komiteja) rīcībā nav nepieciešamo instrumentu, lai izpildītu šajā pantā tai paredzēto pienākumu veikt kontroli pār konkurenci dzelzceļa pakalpojumu tirgos;
- 5) Direktīvas 2001/14/EK 13. panta 2. punktu un 14. panta 1. punktu, ciktāl Spānijas tiesību aktos ir paredzēti diskriminējoši dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanas kritēriji; šie kritēriji var faktiski izraisīt to, ka tiek iedalītas līnijas uz laiku, kas pārsniedz pakalpojuma darbības laika spēkā esamības periodu, un turklāt tie nav konkretizēti.

(¹) OV L 75, 29. lpp.

(²) OV L 237, 25. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. oktobrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-485/10)

(2010/C 328/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un M. Konstantinidis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2008. gada 2. jūlija Lēmumu C(2008) 3118 (labots ar Komisijas 2008. gada 13. augusta lēmumu) par Grieķijas Republikas piešķirto atbalstu uzņēmumam *Ellinika Nafpigeia AE*, vai katrā ziņā atbilstoši neinformējot Komisiju par pasākumiem, kuri veikti

saskaņā ar lēmuma 19. pantu, Grieķijas Republika nav izpildījusi minētā lēmuma 2., 3., 5., 6., 8., 9. un 11.–18. punktā, kā arī Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas prasība ir par Grieķijas Republikas veikto tāda Komisijas lēmuma izpildi, kurš attiecas uz uzņēmumam *Ellinika Nafpigeia AE* piešķirtu nelikumīgu valsts atbalstu, kurš ir jāatgūst no šī uzņēmuma nemilitārā departamenta.

Komisija norāda, ka Grieķijai bija jānodrošina lēmuma izpilde četru mēnešu laikā pēc tā paziņošanas. Lēmums tika paziņots 2008. gada 13. augustā, un Komisija nebija pagarinājusi lēmuma izpildei paredzēto termiņu. Tādējādi, skatoties formāli, lēmuma izpildes termiņš beidzās 2008. gada 13. decembrī.

Komisija atgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienīgais iemesls, uz kuru var atsaukties dalībvalsts, apstrīdot Komisijas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktu celto prasību par pienākumu neizpildi, ir absolūta neiespējamība atbilstoši izpildīt lēmumu.

Tomēr šajā lietā Grieķijas iestādes nekad nav izvirzījušas argumentu par izpildes absolūtu neiespējamību. Tieši pretēji, tās uzreiz ir paudušas vēlmi izpildīt lēmumu cik vien ātri iespējams. Komisija tomēr norāda, ka brīdī, kad tā cēla šo prasību, Grieķijas iestādes vēl nebija veikušas nevienu pasākumu, lai lēmumu izpildītu kaut vai tikai daļēji.

Komisija uzskata, ka Grieķija nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu lēmumu vai nu atbilstoši risinājumam, kurš tika apspriests starp Komisijas dienestiem un kompetentajām Grieķijas iestādēm, vai arī citā pieņemamā veidā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. oktobrī iesniedza Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Lieta C-497/10)

(2010/C 328/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Barbara Mercredi

Atbildētājs: Richard Chaffe

Prejudiciālie jautājumi

1) Lūdzu, izskaidrojiet, kādi ir piemērotie kritēriji bērna pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanai:

a) Regulas Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 8. panta vai

b) Regulas Nr. 2201/2003 10. panta izpratnē.

2) Vai tiesa ir "iestāde vai cita struktūra", kurai var tikt piešķirtas uzraudzības tiesības, Regulas Nr. 2201/2003 izpratnē?

3) Vai 10. pants joprojām ir piemērojams pēc tam, kad tiesas ir lūgušas dalībvalsti noraidīt prasību par bērna atgriešanu saskaņā ar 1980. gada Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem, pamatojoties uz to, ka nav izpildītas tās 3. un 5. panta prasības?

Konkrētāk, kā būtu jāatrisina pretruna starp to, ka izpildes valsts ir noteikusi, ka 1980. gada Hāgas Konvencijas 3. un 5. panta prasības nav izpildītas, un to, ka izcelsmes valsts ir noteikusi, ka minētā 3. un 5. panta prasības ir izpildītas?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.).